

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2017 și de avocatul Mandraburcă Alexandru în numele inculpatului Ganea Ivan, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 02 mai 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Ganea Ivan XXXXX,

născut la XXXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX, r-nul XXXXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 03 aprilie 2017 - până la 02 mai 2017 (instanța de fond);

2. de la 25 mai 2017 - până la 19 septembrie 2017 (instanța de apel);

3. de la 22 decembrie 2017 - până la 13 martie 2018; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul Șoldănești) din 02 mai 2017, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Ganea Ivan a fost condamnat în baza art. 264 alin. (6) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului suma de 1466 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța a constatat că, Ganea Ivan, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără a dispune de permis de conducere la 11 februarie 2017 aproximativ la orele 22⁴⁰ deplasându-se la volanul automobilului de model „XXXXXX” cu n/î XXXXX pe traseul R-13, Rîbnița-Bălți cu viteza de 150 km/h la ieșirea din or. Șoldănești direcția s. Olișcani la km 80+100 m., neținând cont de dexteritatea sa în conducere ce iar permite să prevadă situații periculoase, precum și de situația rutieră, adică de faptul că traseul era acoperit de zăpadă

și polei, timpul de noapte și condițiile meteorologice, neisprăvindu-se cu conducerea automobilului, a derapat și a ieșit pe contrasens, unde pe acostament s-a tamponat de un pom.

În rezultatul impactului pasagerilor Bîtea Vladimir și Barvinoc Ivan care se aflau în automobil le-au fost cauzate conform rapoartelor de expertiză judiciară nr. 19 din 20.03.2017 și nr. 18 din 15.03.2017, vătămări grave, care au dus la decesul acestora.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care invocând blândețea pedepsei a solicitat casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare conform învinuirii formulate prin rechizitoriu la 7 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În argumentarea soluției solicitate s-a invocat că instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și împrejurările în care a avut loc accidentul. Anterior Ganea I. a fost supus răspunderii contravenționale pentru încălcarea cerințelor RCR;

Instanța de fond nu a aplicat pedeapsa complementară, care în speță este obligatorie.

3.1 Cu apel sentința a fost contestată de avocatul Mandraburcă A. în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri și stabilirea unei pedepse non privative de libertate cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, argumentând că Ganea I. nu este o persoană social periculoasă, iar amenziile contravenționale aplicate anterior dânsul le-a achitat și în conformitate cu prevederile art. 30 Cod contravențional, acesta se consideră nesupus răspunderii contravenționale. Instanța de fond nu a ținut cont de opinia succesorilor părții vătămate care nu au insistat la aplicarea unei pedepse privative de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2017 apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

5. În motivarea soluției adoptate Colegiul a menționat că, instanța de fond just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 264 alin. (6) Cod penal.

Soluționând chestiunea privind categoria și termenul de pedeapsă stabilit Colegiul a conchis că instanța de fond a luat în considerație prevederile art. 7,61,75 Cod penal, numindu-i o pedeapsă echitabilă în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu consecințele survenite.

Totodată, Curtea de Apel a menționat că instanța de fond incorect a apreciat ca circumstanță atenuantă „recunoașterea vinovăției”, deoarece această circumstanță a atras incidența procedurii simplificate prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, și deci nu mai poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică.

La fel, Colegiul a relevat, că circumstanțele la care a făcut referire apărarea în apelul declarat (starea sănătății inculpatului, căința sinceră, recuperarea parțială a prejudiciului cauzat, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni) nu constituie temei de casare a sentinței, de vreme ce instanța de fond la individualizarea pedepsei a ținut cont de toate circumstanțele atenuante stabilite în speță.

Referitor la argumentul avocatului privind necesitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel a reținut, că modalitatea de executare a pedepsei stabilită în privința inculpatului, este în acord cu principiul proporționalității, luându-se în considerație și urmările excepțional de grave produse- decesul a două persoane.

Colegiul a respins ca neîntemeiat argumentul procurorului precum că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă nefiind aplicată pedeapsa complementară obligatorie, deoarece din materialele cauzei rezultă că Ganea I. nu dispune de permis de conducere.

6. Împotriva deciziei pronunțate de instanța de apel au declarat recurs ordinar:

✓ procurorul, care invocând temeiul de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei contestate cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată, argumentând:

- pedeapsa stabilită este prea blândă și neproporțională în raport cu gravitatea faptei și consecințele survenite;

- în apelul declarat acuzarea a solicitat aplicarea pedepsei complementare obligatorii prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia Ganea I. a fost condamnat, iar instanța de apel neîntemeiat a menținut sentința instanței de fond la acest capitol, menționând că inculpatul nu deține permis de conducere;

- pedeapsa complementară obligatorie poate fi înlăturată doar în temeiul art. 79 Cod penal, în speță nefiind constatate careva circumstanțe excepționale;

✓ avocatul Mandraburcă A. în numele inculpatului, care invocând temeiul de drept prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri cu stabilirea unei pedepse non privative de libertate cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, invocând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor

apărării invocate în susținerea apelului și anume:

- în urma accidentului Ganea I. a suferit mai multe traumatisme, fiind necesară o intervenție chirurgicală, care însă nu a fost efectuată deoarece în perioada urmăririi penale inculpatul s-a aflat în stare de arest, iar la Penitenciarul nr. 17 Rezina și Penitenciarul nr. 16 Pruncul, unde a fost deținut acesta nu a putut fi efectuată această intervenție dat fiind faptul că în cadrul acestor instituții lipsesc condițiile necesare în vederea efectuării intervenției necesare;

- prin stabilirea pedepsei cu închisoarea au fost încălcate prevederile art. 4, 75 Cod penal și art. 3 CEDO, or omisiunea de a acorda tratament medical adecvat persoanelor lipsite de libertate constituie o violare a art. 3 CEDO (cauza Șerban vs Moldova, Ostrovar vs Moldova);

- decizia contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în contextul reținerii tratamente admise în privința inculpatului.

În speță au fost constatate un cumul de circumstanțe atenuante, căința sinceră, caracterizarea pozitivă a inculpatului, lipsa antecedentelor penale, lipsa pretențiilor din partea succesorilor legali ai părților vătămate, care nu au insistat la stabilirea unei pedepse privative de libertate.

Consideră că în speță nu sunt prezente careva interdicții pentru a fi aplicată o pedeapsă mai blândă.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, avocatul Mandraburcă A. a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de acuzatorul de stat, menționând că recursul urmează a fi declarat inadmisibil.

8. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul ordinar declarat de avocatul Mandraburcă A. în numele inculpatului, urmează a fi respins ca inadmisibil, iar recursul ordinar declarat de procuror, urmează a fi admis.

8.1. Referitor la recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat.

Drept temei pentru recursul ordinar procurorul a invocat prevederile art. 427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Totodată, Colegiul reține că, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică hotărârea instanței de apel nefiind de acord cu

termenul pedepsei stabilite și cu soluția instanței privind neaplicarea pedepsei complementare – care în speță este obligatorie.

Sub acest aspect se atestă că sancțiunea art. 264 alin. (6) Cod penal, prevede pedeapsa închisorii pe un termen de la 7 la 12 ani, cu aplicarea obligatorie față de persoana condamnată a pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Referitor la critica procurorului vis-a-vis de pedeapsa principală stabilită inculpatului pe care autorul o consideră prea blândă, Colegiul lărgit, reține că aceasta este neîntemeiată, or instanțele de fond ținând cont de toate circumstanțele atenuante prezente în speță, precum și de faptul că cauza a fost examinată în procedură simplificată i-au stabilit inculpatului pedeapsa închisorii în conformitate cu prevederile art. 364 alin. (8) Cod de procedură penală, reieșind din noile limite de pedeapsă (de la 4 ani, 6 luni până la 8 ani).

Prin urmare, pedeapsa stabilită lui Ganea I. de 6 ani închisoare, se încadrează în noile limite, este echitabilă și proporțională, capabilă să realizeze scopul pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal.

Reieșind din circumstanțele stabilite, Colegiul consideră concluziile instanței de fond care au fost menținute și de instanța de apel în partea stabilirii și individualizării pedepsei principale, corecte, iar argumentele procurorului în acest sens, neîntemeiate.

Totodată, Colegiul penal lărgit constată că, deși pedeapsa principală stabilită a fost corect individualizată, soluția instanțelor de fond în partea pedepsei complementare este pripită.

Analizând actele cauzei sub aspectul vizat, Colegiul constată, că instanța de fond în sentința adoptată nu s-a pronunțat asupra pedepsei complementare, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 3) Cod penal, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie indicată categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru infracțiunea constatată ca dovedită.

În corespundere cu art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

Aceste prescripții legale nu au fost respectate de către instanța de fond.

Potrivit cererii de apel declarate de acuzatorul de stat (f.d.233, vol. I), criticându-se legalitatea și temeinicia sentinței, în cumul cu alte argumente s-a

invocat și faptul că instanța de judecată n-a aplicat pedeapsa complimentară, care este obligatorie.

Lecturând decizia contestată, Colegiul reține că, instanța de apel judecând cauza eronat a ajuns la concluzia, că privarea inculpatului de dreptul de a conduce mijloace de transport se face imposibilă, având în vedere că Ganea I. nu deține permis de conducere, or sancțiunea normei penale în baza căreia acesta a fost recunoscut vinovat prevede în calitate de pedeapsă complimentară **obligatorie**, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani și nu condiționează aplicarea ei în dependență de permisului de conducere.

Astfel, simplul fapt, că inculpatul nu deține la moment permis de conducere, nu poate servi drept temei de neaplicare a pedepsei complimentare obligatorii, or aceasta se înlătură numai în condițiile art.79 alin.(1) Cod penal.

Acestea fiind menționate, Colegiul penal constată, că concluziile instanței de apel în această parte vin în contradicție cu norma penală în baza căreia Ganea I. a fost condamnat, fapt care echivalează cu o eroare de drept, care nu poate fi reparată de instanța de recurs.

8.2 Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Mandraburcă Alexandru în numele inculpatului Ganea Ivan.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apel și hotărârea contestată nu cuprinde temeiurile pe care se întemeiază soluția.*

Raportând norma dată la situația în cauză, Colegiul conchide că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Analizând solicitarea apărării referitor la aplicarea în privința lui Ganea I. a prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul constată că atât instanța de fond cât și cea de apel și-au argumentat riguros soluția la acest capitol și au motivat hotărârile pronunțate invocând motive clare din care considerent au ajuns la concluzia că dispunerea suspendării executării pedepsei stabilite inculpatului nu va asigura atingerea scopului prevăzut la art. 61 Cod penal.

La acest capitol, instanța de recurs remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă

echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului Penal.

Conform principiului individualizării pedepsei, prevăzut de art. 7 Cod penal, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, reflectate la art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont **de gravitatea infracțiunii săvârșite**, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată vinovatului, trebuie să fie *echitabilă*, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, prevăzute la art. 61 Cod penal.

În același rând, Colegiul reține că, categoria și termenul de pedeapsă ce urmează a fi stabilit, este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora, prescrise în art. 78 Cod penal.

Istanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul invocat de avocatul Mandraburcă A. referitor la faptul că instanțele ierarhic inferioare la stabilirea pedepsei, nu au ținut cont în deplină măsură de circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, precum și de faptul că Ganea I. în urma accidentului a suferit mai multe traumatisme și necesită o intervenție chirurgicală, neluând în considerație că corectarea ultimului poate avea loc și fără privarea de libertate, fiind posibil de aplicat prevederile art. 90 Cod penal.

Colegiul remarcă că, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia **până la săvârșirea infracțiunii**, atitudinea și modul de manifestare a infractorului la faza de urmărire penală și de judecare a cauzei, atitudinea față de infracțiunea comisă.

Conform textului alin.(1) art.90 Cod penal, instanța **numai motivat poate** dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului cu concluzia că acesta se poate îndrepta fără executarea reală a pedepsei închisorii, motive care trebuie indicate în sentință.

Instanța de recurs consideră că, în speță atât instanța de fond cât și cea de apel au respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpat, precum și au luat în considerație atitudinea acestuia față de consecințele survenite, ținând cont de gravitatea acesteia, de circumstanțele în care a fost săvârșită fapta, de consecințele irecuperabile care au survenit - **decesul a două persoane** tinere de 32 și respectiv 28 de ani.

Tot aici, Colegiul lărgit ține să menționeze, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care atentează la valoarea primordială protejată de legea penală – viața și sănătatea persoanei, or dreptul la viață al oricărei persoane prevăzut de art. 2 CEDO prevalează asupra altor drepturi, iar Curtea Europeană acordă dreptului la viață o semnificație cu totul aparte situându-l printre articolele primordiale ale Convenției.

În continuare, instanța de recurs reține că infracțiunea a fost săvârșită în prezența altor factori declanșatori cum sunt, prezența stării de ebrietate avansate a inculpatului - circumstanță care la fel nu a putut fi neglijată de instanțele de fond la constatarea oportunității suspendării executării pedepsei, precum și consecințele care au survenit, dar nu în ultimul rând și comportamentul inculpatului **până** la săvârșirea infracțiunii, care în perioada 07.07.2016 -20.01.2017 (6 luni) a fost sancționat de mai multe ori pentru săvârșirea unor contravenții în domeniul circulației rutiere, și anume conducerea automobilului fără permis de conducere, încălcarea regulilor de circulație rutieră soldată cu cauzarea de vătămări corporale ușoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor și părăsirea de către vinovat a locului în care s-a produs accidentul rutier.

În acest context, instanța de recurs mai notează, că chiar și în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la măsură de individualizare a executării pedepsei.

Totodată, instanța de recurs atestă că, circumstanțele la care a făcut referire recurentul în cererea de recurs, (căința sinceră, caracterizarea pozitivă a inculpatului, lipsa antecedentelor penale, lipsa pretențiilor din partea succesorilor legali ai părților vătămate) au fost reținute de instanțele de fond ca atenuante, fapt care a permis stabilirea unei pedepse echitabile în limita normei penale în baza căreia Ganea I. a fost condamnat, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod penal.

Referitor la argumentele invocate, precum că în urma accidentului inculpatul a suferit mai multe traumatisme, fiind necesară o intervenție chirurgicală, care însă

nu a fost efectuată deoarece în perioada urmăririi penale acesta s-a aflat în stare de arest, Colegiul reține, că lui Ganea I. în conformitate cu prevederile art. 230 Cod de executare, îi este garantat dreptul la asistență medicală, or persoanele condamnate la pedeapsa închisorii beneficiază în mod gratuit de asistență medicală și de medicamente în volumul stabilit de Programul unic al asigurării obligatorii de asistență medicală, în conformitate cu legislația în vigoare.

Potrivit alin. (3) a normei de drept sus citate acordarea asistenței medicale gratuite se efectuează în unitatea medicală a instituției penitenciare după înscrierea prealabilă și conform unui grafic aprobat de șeful penitenciarului, cu excepția cazurilor de urgență.

La fel, Colegiul menționează că Ganea I. în conformitate cu prevederile art. 231 alin. (3) Cod de executare, având nevoie de un tratament medical specializat, este în drept să solicite transferarea neîntârziată în instituțiile medicale specializate ale Departamentului instituțiilor penitenciare, sau în spitalele Ministerului Sănătății.

Din considerentele nominalizate, instanța de recurs apreciază că **pedeapsa principală** stabilită și individualizată de către instanța de fond care a fost menținută de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, fiind în limitele prevăzute la sancțiunea normei penale în baza căreia Ganea I. a fost condamnat, prin urmare decizia contestată în această parte cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor importante invocate de apărare, motivându-și soluția în partea respingerii apelului avocatului Mandraburcă A.

Generalizând cele menționate mai sus, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia, că recursul avocatului Mandraburcă A. în numele inculpatului urmează a fi respins ca inadmisibil, iar cel declarat de acuzatorul de stat urmează a fi admis dat fiind faptul că instanța de apel a pronunțat o hotărâre pripită și neargumentată în partea stabilirii pedepsei complementare, motiv pentru care o astfel de decizie nu poate fi menținută și urmează a fi casată parțial în aspectul vizat, cu trimiterea cauzei la rejudecare în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună

rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să ia în considerație cele expuse în prezenta decizie, să înlăture încălcările de lege menționate și să pronunțe o nouă hotărâre legală și întemeiată, respectând strict prevederile art.414-417, 436 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct.1) și 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Mandraburcă Alexandru în numele inculpatului Ganea Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2017.

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2017 în latura penală (în partea nestabilirii pedepsei complementare), în cauza penală în privința lui *Ganea Ivan* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale hotărârii contestate se mențin.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, în partea dispunerii rejudecării cauzei, în rest, este irevocabilă, pronunțată integral la 06 aprilie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan